

บทความวิจัย**การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

รจนา จันทรทอง*, ขาดิชา ม่วงปทุม*, จุฬามาต จันทรศรีสุต*, วัชรีย์ ร่วมคิด*

*คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทย โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน ประกอบด้วย 2.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน 2.2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาแอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One – group Pretest – Posttest Design) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบที่ (t) แบบไม่เป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทย โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการของยุทธศาสตร์ 3) แนวคิดของยุทธศาสตร์ 4) จุดมุ่งหมายของยุทธศาสตร์ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่ 5.1) กระบวนการด้านการจัดการการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ชื่นแนะนำใจ (2) ชื่นมองหาเป้าหมาย (3) ชื่นสำรวจตรวจตรา (4) ชื่นไขความกระจ่าง (5) ชื่นสร้างความคิดใหม่

(6) ขึ้นสะท้อนผลประเมินความรู้ 5.2) ปัจจัยสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล ยุทธศาสตร์ โดยผลการประเมินยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 2) นักเรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

คำสำคัญ: ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การกำกับตนเองในการเรียนรู้, ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้

RESEARCH

The Development of Thai Learning Management Strategy by Applying Constructivism and Metacognition Theories for Enhancing Critical Reading and Self-Regulated Learning of Prathomsuksa 6 Students***Rodjana Jankong*, Chatchai Muangpatom*, Julamas Jansrisukot*, Watcharee Ruamkid****

* Faculty of Education, Udonthani Rajabhat University

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to development of Thai learning management strategy by applying constructivism and metacognition theories for enhancing critical reading and self-regulated learning of prathomsuksa 6 students, 2) to study the efficiency of the learning management strategy by applying constructivism and metacognition theories consisted of; 2.1) to compare the ability for critical reading of prathomsuksa 6 students before and after the experiment 2.2) to compare the ability for self-regulated learning of prathomsuksa 6 students before and after the experiment. The research was divided into 3 phases : 1) study the situation and problems of Thai learning management of prathomsuksa 6 students from theoretical trends and literature related to critical reading and self-regulated learning, 2) development of Thai learning management strategy, 3) study the result of Thai learning management strategy. A sample was selected from prathomsuksa 6 students Bannaang school in the second semester of the 2017 academic year. This research was conducted under One Group Pretest-Posttest Design. Both qualitative and quantitative data were collected and analyzed for percentage, mean, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The research findings were as follows:

1. Thai learning management strategy by applying constructivism and metacognition theories for enhancing critical reading and self-regulated learning of prathomsuksa 6 students were 6 components as follows: 1) Background and Significance 2) Strategy Principle 3) Theory 4) Strategy Objectives 5) Strategic learning management process were; 5.1) The learning management process developed by applying constructivism and metacognition theories composed of 6 steps; (1) Incentives; (2) Goal; (3) Explore; (4) Understand; (5) Apply; and (6) Assessment 5.2) Factors supporting learning management 6) Evaluating the strategy. The developed learning management strategy was rated at the highest level.

2. The results of the implementation of the learning management strategy were found that: 1) the students posttest mean score on critical reading ability was found significantly higher than the pretest and higher than the criterion of 75 percent. 2) the students posttest mean score on self-regulated learning ability was found significantly higher than the pretest and higher than the criterion of 75 percent.

Key words: Constructivism, Enhancing Critical Reading, Self-Regulated Learning, Learning Management Strategy

บทนำ

ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์ ทุกชาติทุกภาษาเพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ใช้ในการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด และถ่ายทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ (ทักษิณี ศุภเมธิ, 2542: 1) สำหรับภาษาไทยนั้นมีความสำคัญต่อคนไทยมาก ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต และเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนเรามีโอกาสแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 1) ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2529: 6) ได้พระราชทานพณธัญเกี่ยวกับภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างคนในสังคม ภาษาช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิด และช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชนในชาติ ดังนั้นภาษาจึงมีคุณค่า มีความหมาย และเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความคิด สติปัญญา ฉะนั้นมนุษย์จึงต้องเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

การอ่านเป็นช่องทางของการรับรู้ที่สามารถเลือกเก็บและแสวงหาได้ตามโอกาสที่ต้องการเป็นทางที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ได้ทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างไม่มีขอบเขต (ศิวกานท์ ปทุมสูติ, 2550 : 15) การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ มนุษย์จะใช้การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพก็จะช่วยให้เป็นผู้ที่มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นและมีพัฒนาการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ สูง (Anderson, 1999) ความสามารถในการอ่านไม่ใช่ลักษณะทางจิตวิทยาที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด หากเป็นสิ่งสะสมมาเป็นลำดับตั้งแต่วัยเด็กและความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งที่ดีที่ฝึกฝนกันได้ ซึ่งคนที่มีความสามารถในการอ่านได้ดีที่สุดขึ้นอยู่กับคุณสมบัติบางประการสำคัญ นั่นคือ การอ่านเป็น (พนิตนันท์ บุญพามี, 2542 : 2) ซึ่งการอ่านเป็นหรืออ่านเก่ง คือ มีความสามารถในการอ่าน อ่านได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว อ่านได้แตกฉาน รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลอ่านแล้วสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้ อ่านแล้วเข้าใจจับใจความสำคัญได้ ประเมินค่าได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ปฏิบัติตนหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องมีคุณธรรม (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542 : 19) ผู้ที่อ่านอย่างคล่องแคล่วเข้าใจความหมายจะนำมาซึ่งความรู้ และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ วิจัย แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งถ่ายทอดสื่อสารให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 : 2)

การอ่านและการคิดมีความสัมพันธ์กัน ด้วยเหตุที่การอ่านเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้สายตาและสมองรับรู้ความหมาย รวมทั้งเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน ดังนั้นการอ่านและการคิดจึงเป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาควบคู่กันไป (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556: 1) เพราะการอ่านที่มีประสิทธิภาพมิใช่การอ่านที่ตรงตามตัวอักษร แต่เป็นการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ สามารถประเมินค่าเรื่องที่อ่าน และประโยชน์จากการอ่านได้ (สุกัญญา ศรีสืบสาย, 2551: 14) การอ่านจะใช้กระบวนการคิดที่ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ผู้ที่ใช้ทักษะการอ่านควบคู่กับการคิดย่อมนำไปสู่การคิดที่

ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาจัดแยกตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง (นวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์, 2557: 20) ทั้งนี้ เพราะ การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจเพียงอย่างเดียวมันยังไม่เพียงพอจะต้องให้นักเรียนรู้จักหาเหตุผลควบคู่ไปกับการอ่านด้วยทุกครั้ง หรือที่เรียกว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ประเทิน มหาพันธ์, 2530: 173-174) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถในการอ่านระดับสูง ประกอบด้วย ความสามารถในการอ่านด้านการเข้าใจความหมาย การเข้าใจจุดมุ่งหมายของภาษา การเข้าใจระดับภาษา การประเมินการเขียนของผู้เขียน และการระบุได้ว่าเรื่องที่อ่านสอดคล้องกลมกลืนกันหรือไม่ (दनया วงศ์ธนะชัย, 2542 : 180) นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการอ่านที่สัมพันธ์กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาเหตุผลและข้อตกลงเบื้องต้น การใช้เหตุผลที่ดี และพิจารณาประเด็นหรือคำอธิบายที่เป็นไปได้ของผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถให้เหตุผลสนับสนุนหรือโต้แย้งเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าอะไรควรเชื่อหรือควรทำ เป็นการประเมินค่าโดยใช้ประสบการณ์และความรู้สึกนึกคิดของตนเองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความรู้จากการอ่าน มีประสบการณ์สูง จึงประเมินได้ถูกต้อง (บันลือ พฤกษ์วัน, 2557: 140) ดังนั้นการฝึกฝนทักษะการอ่านจึงต้องฝึกฝนทักษะการคิดควบคู่กันไปด้วย จึงจะทำให้การอ่านสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผลในเรื่องราวต่าง ๆ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณย่อมได้เปรียบที่จะทำให้ทราบแนวคิดและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วนำไปพัฒนากระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม รู้เท่าทันเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้เป็นอย่างดี (สุกัญญา ศรีสืบสาย, 2551: 59)

ทักษะที่สำคัญอีกอย่างสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ เนื่องจากการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self Regulated Learning) เป็นกระบวนการที่บุคคลสามารถวางแผนควบคุมและกำกับพฤติกรรมของตนเองได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งในธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และทำให้สำเร็จได้ด้วยตัวเอง ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่รักและสนใจก็จะทำให้สามารถกำกับและควบคุมตนเองให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ บุคคลที่มีการกำกับตนเองสูงย่อมกระทำการพฤติกรรมได้บรรลุผลกว่าบุคคลที่มีการกำกับตนเองต่ำ และการที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองไม่เพียงแต่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่านั้น สิ่งสำคัญคือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปตลอดชีวิต (Zimmerman, 2002 : 64-70) นอกจากนี้ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ บุคคลก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา และคนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถจะมีความอดทน อุตสาหะ ไม่ท้อถอยง่าย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด การกำกับตนเองในการเรียนรู้จึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีพัฒนาการที่ดี (Evans, 1989 : 50) การกำกับตนเองในการเรียนรู้สามารถนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมเนื่องจากมีข้อดี คือ ทำให้บุคคลสามารถรักษามาตรฐานในการแสดงพฤติกรรมให้คงทน ซึ่งทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงได้ยาวนานกว่าการใช้วิธีการควบคุมจากภายนอก จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ถ้านักเรียนมีการใช้การกำกับตนเองเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนจะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลตามเป้าหมาย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น

งานวิจัยของ ชังค์ และซิมเมอร์แมน(Schunk and Zimmerman, 1994 : 76-79) พบว่า การกำกับตนเองสามารถเพิ่มแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และช่วยเสริมความสนใจทางการเรียนภายในตัวผู้เรียน งานวิจัยของ ปฐมาธิดา นาใจคง (2544 : 93) ศึกษาผลการใช้แผนผังทางปัญญาและการกำกับตนเองที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการฝึกการกำกับตนเองมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลอง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในสภาพการเรียนการสอนปัจจุบันพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยยังประสบปัญหา โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านที่ยังไม่สามารถสนองตอบนโยบายการศึกษา ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยสภาพและสาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2540 ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 : 11-17 ; อมรวิรัช นาครทรรพ, 2550 : 17 ; **โกวิท ประวาลพุกษ์, 2551 ;** ทองดี ดวงรัตน์, 2554 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) และจากข้อมูลสภาพปัญหาการสอนอ่านภาษาไทยโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ศึกษานิเทศก์รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และได้สังเคราะห์สภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า สาเหตุที่ผู้เรียนขาดทักษะและความสามารถในการอ่าน เกิดจากปัญหาหลาย ๆ ด้าน แต่ปัญหาที่ส่งผลกระทบโดยตรง ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครู และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ในส่วนปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครู พบว่า ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง ส่วนมากจะกำหนดวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนอ่านเรื่อง โดยไม่มีวัตถุประสงค์อื่น และครูผู้สอนภาษาไทยมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการสอนอ่านไม่เพียงพอ เช่น จิตวิทยาการอ่าน การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการอ่าน เป็นต้น ตลอดจนครูยังคงใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย เน้นให้ผู้เรียนท่องจำรายละเอียดหรือหลักการอ่านในระดับต่าง ๆ โดยไม่ได้นำรูปแบบการสอนที่แปลกใหม่และมีความหลากหลายมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียน ทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้มีเป้าหมายสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ วิจัย จากเรื่องที่อ่านในลักษณะของการนำประสบการณ์ความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ขาดความเอาใจใส่ในการฝึกฝนพัฒนาทักษะด้านการอ่านจึงออกมาในรูปแบบของการให้ผู้เรียนอ่านพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ครูยังให้ความสำคัญกับเวลาเรียนในส่วนของการเนื้อหาวิชามากกว่าการฝึกฝนทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีเวลาในการฝึกฝนทักษะการอ่านไม่มากพอ ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตหรือใช้สื่อและมีการใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับที่น้อยมาก โดยเฉพาะสื่อการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน รวมทั้งการวัดผลประเมินผลของครูมักจะเน้นในด้านความรู้ความจำมากกว่าการวัดและประเมินผลจากสภาพจริงในส่วนปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่ได้ใช้กำกับตนเองในการเรียนรู้ ไม่มีการวางแผน ควบคุม และกำกับพฤติกรรมของตนเอง จึงทำให้ขาดความสนใจในการอ่าน ไม่ชอบอ่านข้อความที่มีความยาวหรือเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามมาก เพราะเห็นว่ายากและน่าเบื่อ ไม่เห็นความสำคัญ ไม่มีแรงจูงใจในการอ่าน ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ขาดความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ และฝึกฝนทักษะด้านการอ่าน คิดเองไม่เป็น มีแต่ท่องจำ จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีกระบวนการคิดในการเรียนที่จะสร้างความรู้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนจำหลักการแนวคิดของเนื้อหาแต่ละเรื่องที่ครูสอนให้เรียบร้อยแล้ว ถึงเวลานำไปประยุกต์ใช้จริงหรือพบข้อมูลที่ให้เปลี่ยนแปลงไป

นักเรียนกลับคิดไม่ได้ ไม่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ อีก ทั้งผู้เรียนซึ่งมาจากสังคมที่แตกต่างกันทำให้มีระดับความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน และประสบการณ์ทางภาษาแตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าอะไรเป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ตัดสินใจไม่ถูกว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ อ่านแล้วไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้

จากการประเมินของ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) อันเป็นองค์การความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีโครงการการประเมินผลการจัดการศึกษา ที่ชื่อว่า โครงการ Programmer for International Student Assessment หรือ PISA วัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่านักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับได้รับการเตรียมความพร้อมทั้งในด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นประชาชนที่มีคุณภาพที่ดีในอนาคตไม่ได้ประเมินตามเนื้อหาหลักสูตรที่เรียน โดยประเมินเกี่ยวกับการรู้เรื่อง (Literacy) ซึ่งมีการประเมิน 3 ด้าน คือ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) การรู้เรื่อง คณิตศาสตร์ (Mathematics Literacy) และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) (นันทวัน นันทวนิช, 2557: 40) ในส่วนของการอ่าน PISA นิยามการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ไว้ว่า หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความ หรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คิดวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้อ่าน ทั้งนี้เพื่อจะประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนและสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด โดยการประเมินของ PISA เน้นการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เพื่อศึกษาว่า นักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน (ประสงค์ เมธิพิณิตกุล, 2550: 44) ผลการประเมิน PISA ปี 2009 พบว่า ด้านการอ่านนักเรียนไทยมีคะแนนด้านการอ่าน เฉลี่ย 420 คะแนน จากคะแนนเต็ม 600 คะแนน ผลการประเมิน PISA ปี 2012 พบว่า ด้านการอ่านนักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ย 441 คะแนน จากคะแนนเต็ม 600 คะแนน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2009 แต่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 496 คะแนน เมื่อวัดระดับการอ่าน พบว่า นักเรียนไทยมีกลุ่มที่มีการอ่านต่ำกว่าระดับพื้นฐานมีมากถึงร้อยละ 33 นั่นคือ นักเรียนสามารถอ่านตามตัวอักษรได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย นักเรียนอ่านตีความ วิเคราะห์ความ และประเมินข้อความที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตหรือในความเป็นจริงไม่ได้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2556 : 14-15)

นอกจากนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา ได้แถลงผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบ ที่ 2 (พ.ศ. 2549-2552) มีบทสรุปของผู้บริหารว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่จะได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดด้านการคิดวิเคราะห์ อันสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนขาดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ การศึกษาเสนอแนะว่า การอ่านของนักเรียนทุกระดับชั้นควรได้รับการฝึกฝนในด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2553 : 4) สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (Ordinary National Educational Test; O -NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเปรียบเทียบผลระหว่าง ปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2556 วิชาภาษาไทย พบว่า ระดับประเทศ ปีการศึกษา

2555 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 45.68 ส่วนปีการศึกษา 2556 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 45.02 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 0.66 เมื่อพิจารณาถึงผลการทดสอบวิชาภาษาไทยตามรายมาตรฐาน ปีการศึกษา 2556 ในระดับประเทศ โดยเปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ พบว่าสาระการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มีค่าเฉลี่ย 42.26 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นจึงควรเร่งรัดพัฒนา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1, 2557)

ดังนั้นการจัดการการเรียนรู้การสอนและการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลทำให้นักเรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ และมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดีขึ้น ไม่เบื่อหน่าย มีความรู้ลึกกระตือรือร้นอยากเรียนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง และผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นผู้จัดการ โดยจัดสภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้และพัฒนาตนเอง (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ , 2555: 69)

ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (ทิศนา แคมมณี, 2553:110-123) ฝึกให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในความคิดและการเรียนรู้ของตนเองในการวางแผนตรวจสอบและประเมิน เพื่อทำให้ผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการอ่านของตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาการอ่านได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะนำมาซึ่งความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (ศุภิสรา ทองโพธิ์, 2550: 3) ตามเป้าหมายของการศึกษาที่เน้นทักษะการคิดเพื่อสร้างความรู้ ค้นหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มีการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ในการเลือก การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข, 2557: 44)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาค้นคว้า หลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยที่ครูผู้สอนจะต้องใช้ยุทธศาสตร์ในการจัดการการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สังคมในยุคปัจจุบันต้องการ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism Theory) มีหลักการแนวคิดหลักที่สามารถสรุปได้ว่า ความรู้จะถูกสร้างจากประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างสิ่งแทนความรู้ในสมองที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง การเรียนรู้เป็นการแปลความหมายตามสภาพจริงหรือประสบการณ์ของแต่ละคน การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และสร้างความหมายของปรากฏการณ์ต่างๆโดยอาศัยพื้นฐานของประสบการณ์ของตนเอง การเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือต่อยอดจากแนวคิดที่หลากหลายมาเป็นการพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเอง ซึ่งได้มาจากการร่วมแบ่งปันแนวคิดที่หลากหลายในกลุ่ม และในขณะเดียวกันก็ปรับเปลี่ยนการสร้างสิ่งแทนความรู้ในสมอง การเรียนรู้ที่เหมาะสมจะเกิดขึ้นในสภาพชั้นเรียนจริงหรือเหมาะสมกับบริบทที่สะท้อนสภาพที่เป็นจริง และการเรียนรู้เป็นกระบวนการกำกับตนเองของผู้เรียนที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองด้วยการทำให้เข้าใจเรื่องที่เรียนอย่างลึกซึ้ง จนสามารถสร้างความหมายของสิ่งนั้นๆได้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การวางแผนการเรียนรู้ วิเคราะห์และรับรู้วิธีดำเนินงานของตนเองแล้วปรับเปลี่ยน

แก้ไขงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (ทิตินา แคมมณี, 2553 : 90-94) การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน เพราะเป็นการสอนเพื่อให้เกิดพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งจำเป็นต้องฝึกให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพราะข้อมูลข่าวสารในสภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การจัดการเรียนการสอนจึงต้องเป็นการสอนให้นักเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และนำข้อมูลสารสนเทศนั้นมาใช้อย่างมีความหมาย โดย เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ กับความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ผ่านการอ่าน การคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อสามารถนำไปใช้และนำไปแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตต่อไป (ชนาธิป พรกุล, 2554 : 72-91)

เมตาคอกนิชัน (Metacognition) เป็นกระบวนการคิดที่นำมาใช้จัดการกลวิธีทางความคิดเพื่อที่จะกำกับและควบคุมการเรียนรู้ สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และนำความรู้ที่เกิดขึ้นไปเชื่อมโยงกับความสามารถทางชาวปัญญาอันจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีความตระหนักรู้พิจารณาลักษณะหรือประเภทงานที่ศึกษา ข้อจำกัดต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน มีความสามารถในการควบคุมกระบวนการคิดของตนเองในการที่จะเรียนรู้ และกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ สามารถควบคุมการตรวจสอบวิธีการปฏิบัติกิจกรรม วางแผนการทำงานและเลือกวิธีการ ทักษะที่นำมาใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ช่วยในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน (Gredler 2001 : 210) เมตาคอกนิชันประกอบด้วยการตระหนักรู้ (Awareness) เป็นการตระหนักรู้ในตัวเองว่าจะต้องใช้ทักษะ กลวิธี และแหล่งข้อมูลอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และจะต้องทำอะไร และการกำกับตนเอง (Self Regulation) ความสามารถนี้เป็นการรู้ว่าจะทำงานนั้นอย่างไร และเมื่อไร เพื่อให้งานเกิดความสำเร็จสมบูรณ์ (Woolfolk , 1995 : 292-294) เมตาคอกนิชันเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยจะช่วย ให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในบทอ่านและวิเคราะห์ลักษณะของบทอ่าน รู้ลักษณะของงานหรือกิจกรรมของการอ่าน หรือสภาพโครงสร้างของบทอ่าน ตามสถานการณ์การเรียนรู้ รู้จักการใช้ทักษะ และกลวิธีที่เหมาะสมมาช่วยในการอ่าน ตระหนักรู้เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของตนเอง และรู้จักการควบคุมการอ่านของตนเอง โดยรู้จักเกณฑ์ตรวจผลการอ่าน และการประเมินการอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ (Babbs, 1983:423)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันมาเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้สนใจมีความเข้าใจในกระบวนการ สามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปปรับใช้ให้เหมาะสม อันจะเป็นการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพด้านการอ่านและส่งเสริมพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย มีวัตถุประสงค์ย่อย ดังนี้

2.1 เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันก่อนเรียนและหลังเรียน

3. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 232 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 4,709 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก่งอำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 11 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.2 ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้

3. เนื้อหา

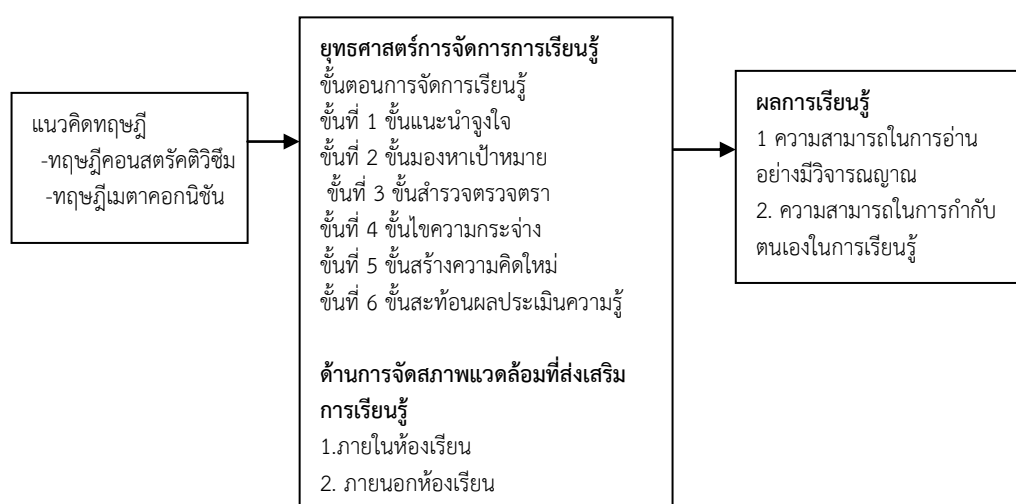
ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารจริงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ซึ่งมีความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอนุญาตให้ใช้ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์สอนสาขาภาษาไทยด้านการสอน

ภาษาไทย และครูที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นครูชำนาญการพิเศษสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นผู้พิจารณา

4. ระยะเวลาในการศึกษาการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาในการศึกษา ตลอดปีการศึกษา 2558

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 3 ประเภท โดยแยกตามจุดมุ่งหมายของการใช้ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติ และเครื่องมือที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1.1 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.1.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของ แบบทดสอบความสามารถ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ โดยใช้วิธีหาค่า IOC (Index of item objective congruence) โดยใช้สูตรของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977: 49-60)

2.1.3 หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยโปรแกรม TAP (Test Analysis Program)

2.1.4 หาค่าความเที่ยงของแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอล ฟา ของครอนบาค (Cronbach) ด้วยโปรแกรม SPSS for Window

2.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

2.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูล ทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

2.3.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนด้วยยุทธศาสตร์การ จัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (One Sample t-test)

2.3.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันโดยใช้ การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

2.3.3 เปรียบเทียบความสามารถการกำกับตนเองในการเรียนรู้หลังเรียนด้วยยุทธศาสตร์ การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยบูรณาการทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (One Sample t-test)

2.3.4 เปรียบเทียบความสามารถการกำกับตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยยุทธศาสตร์ การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยบูรณาการทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชันโดยใช้การทดสอบ ทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

5. ผลการวิจัย

1. ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ภาษาไทย โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเม ตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการกำกับตนเองในการ เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการของยุทธศาสตร์ 3) แนวคิดของยุทธศาสตร์ 4) จุดมุ่งหมายของยุทธศาสตร์ 5) กระบวนการ จัดการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์ ได้แก่ 5.1) กระบวนการด้านการจัดการการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้น โดย ประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นแนะนำจูง ใจ (2) ขั้นมองหาเป้าหมาย (3) ขั้นสำรวจตรวจสอบ (4) ขั้นไข ความกระจ่าง (5) ขั้นสร้างความคิดใหม่ (6) ขั้นสะท้อนผลประเมินความรู้อยู่ 5.2) ปัจจัยสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

ยุทธศาสตร์ โดยผลการประเมินยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 2)นักเรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

6. อภิปรายผล

1.การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยรวม 4.44 คะแนน มีความเหมาะสมระดับมาก การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้เนื่องจาก

1.1 แนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการพัฒนายุทธศาสตร์ ได้แก่ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน พบว่าทฤษฎีทั้งสองส่งผลต่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการ องค์ประกอบ ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลของยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของครูผู้สอน ซึ่งกระบวนการจัดการความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ เน้นให้ครูผู้สอนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้ แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้การจัดเก็บความรู้ การถ่ายโอนความรู้ การใช้ประโยชน์ และการประเมินผลความรู้ โดยขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นล้วนแล้วแต่จะช่วยเสริมสร้างให้ครูภาษาไทยระดับประถมศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น และเมื่อได้รับการดูแลให้ความช่วยเหลือตามแนวคิดการสอนงานให้สามารถจัดระบบความคิด ทบทวนการทำงานที่ผ่านมา และแสวงหาแนวทางในการพัฒนางาน แก้ปัญหาการทำงานด้วยตนเอง และการให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้

1.2 ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกระบวนการพัฒนาตามหลักวิชาการอย่างเป็นระบบ ด้วยการศึกษ วิเคราะห์ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานของแนวคิดการจัดการความรู้และ การสอนงานอย่างละเอียด อีกทั้งได้นำเอาแนวคิด ประสบการณ์จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทยทั้งในระดับอุดมศึกษาตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย คีษานิเทศก์ด้านภาษาไทย และครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์เป็นกระบวนการที่ได้มาจากข้อมูลรอบด้าน มีการรวบรวมข้อมูลอย่างสมบูรณ์เป็นระบบและจากองค์ประกอบทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนายุทธศาสตร์อย่างมีขั้นตอน มีการออกแบบยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้

อย่างชัดเจน จึงทำให้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมในระดับมาก

2. ผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

2. ผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ พบว่า

2.1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

2.2) นักเรียน มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากผลการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผลที่น่าพอใจว่าเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนได้จึงนับเป็นทางเลือกให้บุคคลที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามลักษณะเฉพาะของสถาบันและกลุ่มผู้เรียน

1.2 ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึมและเมตาคอกนิชัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด นำเสนอผลงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง แล้วยังพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมเช่นนี้ เพราะทำให้นักเรียน มีความตื่นตัว และมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น แต่สิ่งที่ควรให้ความสนใจ คือ ต้องคอยสังเกตการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน หากพบว่าสมาชิกคนใดคนหนึ่งมีบทบาทที่มากเกินไป หรือไม่มีบทบาทในกลุ่ม จะต้องปรับบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้บรรยากาศการทำงานภายในกลุ่ม ดีขึ้น

1.3 การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ ควรจัดให้มีความเหมาะสมกับวัย และมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้หรือสืบค้นข้อมูล จัดตกแต่งสภาพของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการกลุ่ม จัดที่นั่งอย่างพอเพียง มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ความเป็นกันเอง มีสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนที่น่าสนใจ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้ดำเนินถึงสภาพความเป็นธรรมชาติในท้องถิ่น โดยจัดให้เชื่อมโยงกับความรู้ในเนื้อหาการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้มีความสนใจในการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับครูภาษาไทยระดับประถมศึกษา ควรมีการวิจัย ดังนี้

2.1 เนื่องจากยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงาน พัฒนาความสามารถในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เมื่อครูผู้สอนได้เรียนรู้แล้วสามารถนำไปใช้ได้จริงโดยไม่ล้มจึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ดังนั้นจึงควรได้มีการศึกษาถึงความคงทนของยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่พัฒนาขึ้น ว่าจะยังคงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

2.2 ควรนำยุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงานที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้เพื่อเสริมสร้างความสามารถของครูหรือนักเรียนในสาขาวิชาอื่น

2.3 ควรมีการศึกษายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงาน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- โกวิท ประวาลพุกฤษ. (2551). **เพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ด้วย Backward Design**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- จิรวัดณ์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). **จิตวิทยาการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน Reading Techniques**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน Reading and reading promotion**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). **การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์และคณะ. (2553). **ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ: รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สแควร์ปริ้นซ์ 93 จำกัด.
- ดนยา วงศ์ณะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทองดี ดวงรัตน์. (2554). **การศึกษาความพร้อมในการส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ของโรงเรียนปริยัติรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทีศนา แคมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- นันทวัน นันทวนิช. (2557). **การประเมินการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ของ PISA**. *สสวท*, 42(186), 40.
- บันลือ พุกกะวัน. (2557). **แนวทางการพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทิน มหาชนธ์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปฐมาธิดา นาใจคง. (2544). **ผลการใช้แผนผังทางปัญญาและการกำกับตนเองที่มีทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิวกันท์ ปทุมสูติ. (2550). **เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้ย่นิดเดียว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นวสาส์นการพิมพ์.
- ศุภิสรา ทองโพธิ์. (2550). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2556). **ผลการประเมิน PISA 2012 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ บทสรุปเพื่อการบริหาร**. กรุงเทพฯ: บริษัท แอดวานซ์ ฟรินติ้ง เซอวิส จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. (2557). **รายงานผลการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2556**. อุดรธานี: กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ . (2558). **คู่มือการเรียนรู้การสอน การอ่าน คิด วิเคราะห์ ตามแนวทางประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2551). **การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรวิชัย นาครทรรพ. (2550). **รายงานเรื่องคุณภาพและการประกันคุณภาพการศึกษาใน วิถี ทรศนการปฏิรูปการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- Anderson, N. (1999). **Exploring Second Language Reading : Issues and strategies**. Canada : Heinle and Heinle Publisher.
- Babbs, P.J. & Moe, A.J. (1983). **Metacognition: A Key for Independent Learning from Text**.
- Evans, R.W. (1989). **A societal problems approach and the teaching history**. **Social Education**. 80 , January, 50.
- Gredler, M. (2001). **Learning and instruction: Theory into practice**. 4th ed. New York: Prentice Hall.
- Schunk, D.H. and Zimmerman, B.J. (eds.). (1994). **Self-regulation of learning and Performance: Issues and Education Application**. New Jersey: Lewrence. 76 – 79.
- Woolfolk, A.E.(1995). **Educational psychology**. New Jersey : Prentice–Hall.
- Zimmerman, B. J.. (2002). **Becoming a self– regulated learner: an overview**. **Journal of Theory Into Practice**. Spring–Autumn: 64 – 70.